

PACZUSKI TAUDUL
DORADCY PODATKOWI

PRZEKRÓJ PODATKOWY

29.04.2024

KOMENTARZ EKSPERTÓW

WS. NAJWAŻNIEJSZYCH WYROKÓW / INTERPRETACJI

SPIS TREŚCI

Brak możliwości zastosowania zwolnienia z obowiązku sporządzenia dokumentacji cen transferowych, o którym mowa w art. 11n pkt 5 ustawy CIT, przez podmioty utworzone na bazie majątku Skarbu Państwa, wyrok NSA z 18 kwietnia 2024 r., sygn. II FSK 910/21	3
Potrzeba precyzyjnego planowania przemieszczeń/obrotu wyrobami podlegającymi akcyzie (spoza UE, wewnątrz UE, czy w ramach kraju) na cele ich zużycia własnego lub dalszego handlu - z możliwością zastosowania stawki 0 zł akcyzy (na przykładzie wyroków NSA z 29 lutego 2024 r. w sprawach o sygn. I GSK 204/20 oraz I GSK 218/20).	5

Brak możliwości zastosowania zwolnienia z obowiązku sporządzenia dokumentacji cen transferowych, o którym mowa w art. 11n pkt 5 ustawy CIT, przez podmioty utworzone na bazie majątku Skarbu Państwa, wyrok NSA z 18 kwietnia 2024 r., sygn. II FSK 910/21

Sprawa dotyczyła interpretacji indywidualnej. W ramach wniosku o jej wydanie Spółka wskazała, że jej jedynym udziałowcem (podmiotem posiadającym 100% udziałów) jest Przedsiębiorstwo Państwowe. Jednocześnie, spółka dokonuje transakcji handlowych, m.in. z:

- Przedsiębiorstwem Państwowym (PP),
- spółką, w której Przedsiębiorstwo Państwowe posiada 100% udziałów (W) oraz
- spółką, w której Przedsiębiorstwo Państwowe posiada 45,65%, zaś województwo posiada 54,35% (A).

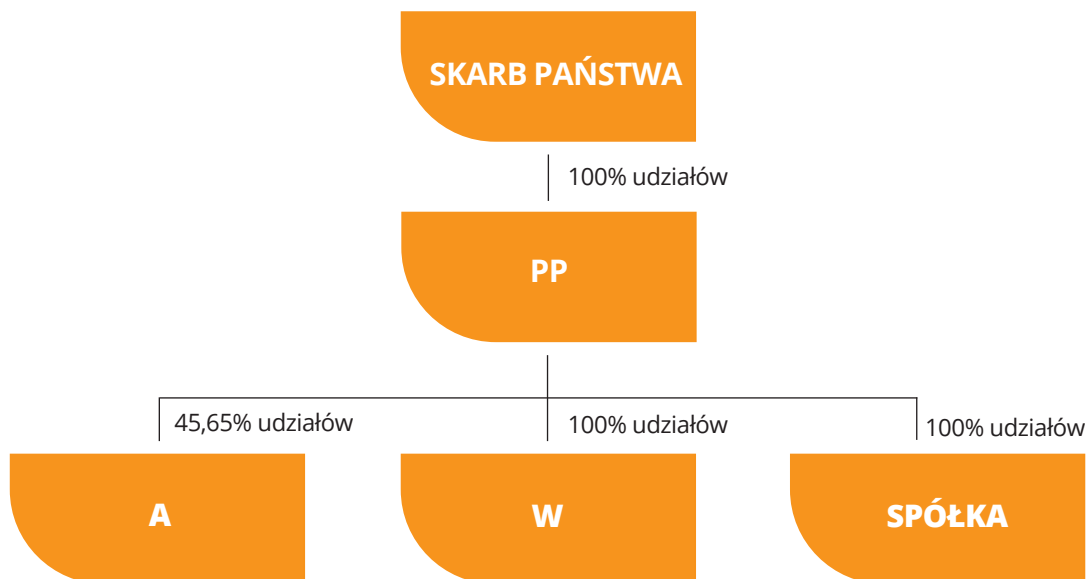
Poglądowy schemat powiązań pomiędzy ww. podmiotami przedstawiony został poniżej.

Spółka powzięła wątpliwości co do ewentualnego braku konieczności sporządzenia dokumentacji cen transferowych dla transakcji realizowanych z ww. podmiotami na podstawie art. 11n pkt 5 ustawy CIT. Przedstawiając własne stanowisko w sprawie, Spółka wskazała, że jej zdaniem nie będzie ona zobowiązana

do przygotowania lokalnej dokumentacji cen transferowych z uwagi na treść ww. przepisu, który to wyłącza obowiązek sporządzenia lokalnej dokumentacji cen transferowych w przypadku gdy powiązania wynikają wyłącznie z powiązania ze Skarbem Państwa lub jednostkami samorządu terytorialnego lub ich związkami.

Dyrektor KIS w interpretacji z 10 lipca 2020 r. (sygn. 0111-KDIB1-2.4010.210.2020.1.AW) uznał stanowisko Spółki za nieprawidłowe. Zdaniem DKIS, jedynym podmiotem mogącym wykazać się wyłącznym powiązaniem ze Skarbem Państwa jest przedsiębiorstwo państwowe. Nie może natomiast wykazać się takim powiązaniem Spółka, która jest spółką prawa handlowego i której Przedsiębiorstwo Państwowe jest udziałowcem. W efekcie, DKIS uznał, iż Spółka nie ma prawa do stosowania zwolnienia ze sporządzenia dokumentacji cen transferowych, o którym mowa w art. 11n pkt 5 ustawy CIT do transakcji z podmiotami powiązanymi wskazanymi we wniosku.

Sprawa trafiła do WSA w Warszawie, który w wyroku z 16 lutego 2021 r. (sygn. III SA/Wa 1701/20) nie zgodził się ze stanowiskiem organu i uchylił zaskarżoną interpretację. W uzasadnieniu wskazał, że Spółka słusznie zauważyła, że art. 11n pkt 5 ustawy CIT nie precyzuje zakresu powiązań objętych dyspozycją tego przepisu (powiązania bezpośrednie czy pośrednie) tj.

wskazuje jedynie na samo istnienie powiązań, natomiast prawidłowej jego wykładni należy dokonać wspomagając się treścią przepisu art. 11a ust. 3 ustawy CIT. Jednocześnie WSA podkreślił różnicę pomiędzy stwierdzeniem „powiązania wynikające wyłącznie z powiązania ze Skarbem Państwa lub jednostkami samorządu terytorialnego lub ich związkami” (art. 11n ust. 5 ustawy CIT) a stwierdzeniem „powiązany wyłącznie ze Skarbem Państwa”.

Na powyższy wyrok WSA w Warszawie organ wniósł skargę kasacyjną do NSA. Rozpoznając sprawę NSA przychylił się do argumentacji organu, uchylając zaskarżony wyrok sądu I instancji oraz oddalając skargę.

Argumentując swoje stanowisko NSA podkreślił, że nie można zgodzić się z poglądem, że elementy będące majątkiem Skarbu Państwa wniesione do podmiotu prawa handlowego są ściśle Skarbem Państwa. Jak wskazał NSA, są one realizacją zadań Skarbu Państwa w określonych podmiotach, ale jest to podmiot w ramach rachunkowości zewnętrznej czego nie można utożsamiać ze stricte pojęciem zawartym w art. 11n pkt 5 ustawy CIT.

Należy w pełni zgodzić się ze stanowiskiem NSA w przedmiotowej sprawie – słusznie podzielił on stanowisko DKIS, zgodnie z którym w przypadku Wnioskodawcy nie można mówić o powiązaniach wynikających wyłącznie z powiązania ze Skarbem Państwa. Nie sposób jest bowiem uznać, iż w omawianym przypadku to Skarb Państwa jest podmiotem kreującym powiązania pomiędzy podmiotami realizującymi transakcje objęte pytaniami Wnioskodawcy, gdyż podmioty te

powiązane są przede wszystkim poprzez Przedsiębiorstwo Państwowe, które posiada w nich całość lub część udziałów. Przyjęcie stanowiska odmiennego byłoby niezgodne z ratio legis analizowanego przepisu, którego celem było ograniczenie obowiązków dokumentacyjnych z zakresu cen transferowych po stronie podmiotów, które nie byłyby uznane za powiązane, jeśli ich udziałowcem – bezpośrednio lub pośrednio – nie byłby Skarb Państwa lub jednostki samorządu terytorialnego.

Warto również zwrócić uwagę – co podkreślił NSA w ramach uzasadnienia – że prawo podatkowe nie jest samodzielną dziedziną prawa, zatem dokonując jego interpretacji należy sięgać również po inne przepisy (w tym przypadku: przepisy Kodeksu cywilnego, z których wynika zakres władztwa Skarbu Państwa oraz sposób reprezentacji Skarbu Państwa co do jego mienia na zewnątrz).

Końcowo należy również wskazać, że w przypadku podmiotów powiązanych ze Skarbem Państwa istotna jest także kwestia tzw. powiązań osobowych, które – zdaniem sądów administracyjnych – nie są objęte zakresem art. 11n ust. 5 ustawy CIT. Powyższe oznacza, iż ich wystąpienie może wykluczać możliwość zastosowania zwolnienia, o którym mowa we wskazanym przepisie (tak m.in. WSA w Gdańsku, sygn. I SA/Gd 850/21 – orzeczenie nieprawomocne).

DOMINIKA MICHALSKA
DORADCA PODATKOWY

Potrzeba precyzyjnego planowania przemieszczeń/obrotu wyrobami podlegającymi akcyzie (spoza UE, wewnątrz UE, czy w ramach kraju) na cele ich zużycia własnego lub dalszego handlu - z możliwością zastosowania stawki 0 zł akcyzy (na przykładzie wyroków NSA z 29 lutego 2024 r. w sprawach o sygn. I GSK 204/20 oraz I GSK 218/20).

W ostatnim czasie Naczelny Sąd Administracyjny (NSA) wypowiedział się w dwóch sprawach dotyczących stosowania stawki 0 zł podatku akcyzowego przysługującej w odniesieniu do niektórych wyrobów i transakcji z ich udziałem (wskazanych w art. 89 ust. 2 ustawy o podatku akcyzowym). Przepisy te umożliwiają, przy zachowaniu określonych warunków, zachowanie neutralności ekonomicznej danej transakcji z punktu widzenia podatku akcyzowego.

Stawka 0 zł akcyzy obejmuje m.in. niektóre wyroby/surowce przeznaczone do celów innych niż silnikowe oraz opałowe (w tym jako dodatki/domieszki do takich paliw opałowych/silnikowych). Chodzi o szereg produktów zużywanych powszechnie w wielu gałęziach przemysłu, jak też będących przedmiotem handlu (np. od producentów, pośredników do podmiotów zużywających) – m.in.: benzyny specjalne (przemysłowe), gazy techniczne, niektóre środki czyszczące, niektóre środki do odtłuszczania elementów metalowych, komponenty do produkcji kosmetyków, aerozoli, farb, lakierów, czy niektóre produkty przemysłu chemicznego, środki zmiękczające oraz szereg tego typu wyrobów/surowców produkcyjnych.

W sprawie o sygn. I GSK 204/20 chodziło o ustalenie, czy podmiot (o statusie akcyzowym zarejestrowanego odbiorcy/handlowca) zamierzający dokonać najpierw WNT wyrobu od dostawcy z UE w procedurze zawieszono poboru akcyzy, celem ich dostarczenia następnie do swojego kontrahenta w Polsce (zużywającego wyrób na terytorium kraju) z zastosowaniem stawki 0 zł akcyzy, może rozpocząć ich wysyłkę z miejsca odbioru wyrobu w Polsce do krajowego nabywcy po upływie 25 dni, licząc od dnia powstania obowiązku podatkowego z tytułu WNT (tj. od dnia ich wprowadzenia do miejsca odbioru wpisanego w zezwoleniu zarejestrowanego odbiorcy) – tak, aby cała transakcja zachowała neutralny akcyzowo

charakter (procedura zawieszenia z UE do Polski -> dostarczenie krajowe do nabywcy na podstawie wymaganego dokumentu e-DD ze stawką 0 zł podatku).

W przeciwnym razie mógłby wystąpić u zarejestrowanego odbiorcy obowiązek zapłaty akcyzy wg stawki 1822 zł/1000 litrów wyrobu, zamiast stawki 0 zł niezależnie od ilości.

Zdaniem zainteresowanej spółki przepisy nie precyzują tej kwestii, tj. okresu między odbiorem wyrobów przez zarejestrowanego odbiorcę a rozpoczęciem ich wysyłki do nabywcy w kraju (zużywającego te wyroby). NSA nie zgodził się jednak z podejściem zaproponowanym przez spółkę i oddalił jej skargę kasacyjną w sprawie (od również niekorzystnego dla niej wyroku sądu I instancji, dotyczącego interpretacji indywidualnej wydanej przez Dyrektora KIS).

Z kolei w sprawie o sygn. I GSK 218/20 chodziło o możliwość zastosowania stawki 0 zł akcyzy bezpośrednio przez importera wyrobów, który w ramach prowadzonej w Polsce działalności zużywa sprowadzone wyroby (jako podmiot o statusie zużywającego podmiotu gospodarczego). Podmiot ten wystąpił z wnioskiem o interpretację podatkową w celu potwierdzenia, że stawka 0 zł akcyzy może być przez niego stosowana nawet wówczas, gdy zużycie nie nastąpi bezpośrednio po wykonaniu kontraktu (importu), lecz dojdzie najpierw do przekazania wyrobów innemu podmiotowi w Polsce w celu ich konfekcji/rozlania do mniejszych zbiorników (o pojemności do 1.000 litrów), względnie innych czynności niezbędnych, aby spółka mogła wykorzystać wyrób w swoich procesach produkcyjnych (w sytuacji gdy spółka nie posiada odpowiedniej infrastruktury do dokonania tych czynności we własnym zakresie).

Tym razem NSA przychylił się do stanowiska spółki i w efekcie oddalił skargę kasacyjną złożoną przez organ interpretacyjny (od korzystnego dla podatnika wyroku sądu I instancji). W ocenie NSA, w przedstawionym stanie faktycznym sprawy to spółka będzie faktycznie zużywać importowane wyroby, natomiast powierzenie przez nią pewnych czynności do wykonania innym podmiotom (czy to rozlania, czy np. transportu), nie uchyła możliwości zużycia tych wyrobów przez importera (spółkę) i nie pozbawia tym samym możliwo-

ści zastosowania stawki 0 zł w podatku akcyzowym. Kluczowe zdaniem NSA okazało się w sprawie to, że czynności realizowane przez inne podmioty nie prowadzą do/nie stanowią zużycia wyrobu (jako że dla zastosowania stawki 0 zł akcyzy kluczowe znaczenie ma to, aby czynność skutkująca zużyciem wyrobu została wykonana przez importera).

Omawiane sprawy po raz kolejny potwierdzają, jak ważne w obrocie wyrobami akcyzowymi jest staranne planowanie procesu logistycznego, ich przemieszczania (czy to w przypadku importu spoza UE, czy transakcji wewnątrz UE, jak i dostaw krajowych). Każda tego rodzaju operacja powinna uwzględniać aspekt związany z podatkiem akcyzowym, bowiem wymaga to może niejednokrotnie stosowania odrębnej dokumentacji, uzyskania odpowiednich statusów rejestracyjnych czy też zezwoleń, jak i realizacji szeregu obowiązków formalnych, raportowych etc.

W pierwszej sprawie NSA potwierdził, iż podatnicy powinni tak organizować swoje procesy gospodarcze, aby po dokonaniu WNT do Polski wysyłka wyrobów do nabywcy krajowego (podmiotu zużywającego) następowała odpowiednio szybko/sprawnie, tj. przed upływem 25 dni od dnia powstania obowiązku i zobowiązania podatkowego z tytułu WNT. Rozpoczęcie przemieszczania wyrobu do nabywcy po tym terminie skutkuje już koniecznością zapłaty akcyzy od WNT. W ocenie NSA, takie ograniczenie wynika z art. 23 ust. 2 ustawy akcyzowej wprowadzającego instytucję tzw. wpłat dziennych (których dokonuje się nie później niż 25. dnia po dniu, w którym powstał obowiązek podatkowy, tu: wprowadzenie wyrobów do miejsca odbioru u zarejestrowanego odbiorcy). Zatem dla zachowania możliwości objęcia WNT (realizowanego w celu dostarczenia do nabywcy w kraju) stawką 0 zł akcyzy, ich wysyłka do nabywcy powinna rozpocząć się przed ww. terminem. W tym względnie stanowisko NSA należy ocenić jako systemowo zasadne i znajdujące oparcie w przepisach, ale też mające istotny wpływ na planowanie dostaw wyrobów akcyzowych.

Z kolei w drugiej sprawie NSA zasadnie przyjął, że z przepisów (ale i zasad racjo-

nalności gospodarczej) wynika, że okolicznością wykluczającą możliwość stosowania stawki 0 zł akcyzy nie powinno być przekazanie wyrobu przez importera innemu podmiotowi, celem dokonania na nim przez ten podmiot czynności technicznych/dostosowawczych, nieskutkujących jego zużyciem, jak przelanie do mniejszych zbiorników, po wykonaniu których następuje zwrot wyrobu do importera i jego zużycie. W ocenie NSA nietrudno wyobrazić sobie sytuację, gdy podmiot dokonujący importu wyrobów, z uwagi na ograniczone możliwości własne czy też nawet ze względów czysto ekonomicznych, przekazuje je innemu podmiotowi – w celu wykonania określonej usługi na/z ich udziałem (np. transportowej, logistycznej). We wszystkich tego rodzaju sytuacjach, przyjmując argumentację organu, podatnicy nie mieliby prawa do skorzystania ze stawki 0 zł, z czym systemowo nie sposób się w ocenie NSA zgodzić (tak długo jak czynności takie nie będą nosiły cech zużycia wyrobu – co należy każdorazowo i w sposób szczególny ustalać/weryfikować).

Z powyższych orzeczeń wynika, że należy detalicznie i z wyprzedzeniem planować logistykę wyrobów podlegających akcyzie, w tym prawidłowo zaklasyfikować dany wyrób pod kątem podlegania i sposobu rozliczenia akcyzy (w praktyce często dochodzi do przypadków, w których dane wyroby błędnie uznaje się za niepodlegające akcyzie). Dodatkowo, przemieszczanie tego rodzaju wyrobów mogą generować również szereg innych obowiązków wynikających z przepisów okołopodatkowych np. monitorowanie transportu w systemie SENT, obowiązki koncesyjne/rejestrowe przed Urzędem Regulacji Energetyki (URE), przyspieszone rozliczenie VAT od WNT, bądź związane z zapasami obowiązkowymi niektórych wyrobów mogących stanowić paliwa – co również należy mieć na względzie w ramach prowadzenia i planowania działalności w ww. obszarach.

MATEUSZ ŚLIWIŃSKI
MENEDŻER

WYBÓR ORZECZEŃ SĄDÓW ADMINISTRACYJNYCH ORAZ TSUE:

SPIS TREŚCI

Wykładnia art. 24b ust. 1 pkt 2 ustawy CIT w odniesieniu do budynków uniwersyteckich , wyrok NSA z 17 kwietnia 2024 r., sygn. II FSK 905/21	9
Kwestia oceny czy przejęcie spółki przejmowanej spowoduje naruszenie zwolnienia z podatku u źródła już wypłaconych przez spółkę przejmowaną odsetek, jeśli do połączenia dojdzie przed upływem 2 lat , wyrok NSA z 9 kwietnia 2024 r., sygn. II FSK 1060/21	9
Kwestia zwolnienia z opodatkowania CIT nabycia wierzytelności o zwrot pożyczek oraz obrotu zagranicznymi środkami płatniczymi przez fundację rodzinną , wyrok WSA w Krakowie z 19 kwietnia 2024 r., sygn. I SA/KR 245/24	9
Zróżnicowanie stawek VAT na środki spożywcze składające się z tego samego głównego składnika w świetle wyroku TSUE z 5 października 2023 r. w sprawie C-146/22 (YD) , wyrok WSA we Wrocławiu z 18 kwietnia 2024 r., sygn. I SA/WR 208/21	10
Warunki zastosowania zwolnienia z art. 43 ust. 1 pkt 40 ustawy VAT odnośnie do importu usług finansowych , wyrok WSA w Warszawie z 18 kwietnia 2024 r., sygn. III SA/WA 132/24	10
Kwestia oceny czy przepis art. 5 ust. 1 pkt 3 ustawy o fundacji rodzinnej obejmuje swoim zakresem luksemburską Société en commandite spéciale , wyrok WSA w Łodzi z 18 kwietnia 2024 r., sygn. I SA/ŁD 51/24	11
Kwestia obowiązku wystawienia faktury rozliczeniowej w przypadku cesji praw i obowiązków wynikających z wszelkich umów o świadczenie usług hotelarskich , wyrok WSA w Warszawie z 12 kwietnia 2024 r., sygn. III SA/WA 2642/23	11

WYBÓR ORZECZEŃ SĄDÓW ADMINISTRACYJNYCH ORAZ TSUE:

SPIS TREŚCI

Kwestia alokacji wydatków na zapłatę odsetek i opłat od kredytu zaciągniętego na zakup udziałów w spółce szwajcarskiej, wyrok WSA w Wrocławiu z 11 kwietnia 2024 r., sygn. I SA/WR 977/23	11
Wynagrodzenie w postaci środków pieniężnych wypłacane przez fundację rodzinną fundatorowi z tytułu usług zarządzania i kontroli stanowi ukryte zyski, wyrok WSA w Łodzi z 11 kwietnia 2024 r., sygn. I SA/ŁD 134/24	11
Definicja pojęcia „produkty dotychczas nieoferowane” i „targi” na potrzeby skorzystania z ulgi na ekspansję. Wydatki na gadzety reklamowe z logo spółki nie stanowią kosztów działań informacyjno-promocyjnych, wyrok WSA w Gdańsku z 9 kwietnia 2024 r., sygn. I SA/GD 39/24	12
Kwestia oceny czy luksemburska Société en commandite spéciale stanowi spółkę handlową w rozumieniu art. 5 ust. 1 pkt 3 ustawy o fundacji rodzinnej, wyrok WSA w Łodzi z 9 kwietnia 2024 r., sygn. I SA/ŁD 114/24	12

Wykładnia art. 24b ust. 1 pkt 2 ustawy CIT w odniesieniu do budynków uniwersyteckich, wyrok NSA z 17 kwietnia 2024 r., sygn. II FSK 905/21

Ustawodawca określając przesłanki opodatkowania podatkiem od przychodów w art. 24b ust. 1 pkt 2 ustawy CIT odwołał się wprost do umowy najmu, dzierżawy, jak i do innych umów o podobnym charakterze. Ustalenie, że oddanie całości lub części budynku uniwersytetu do używania nastąpiło na podstawie innego, niż umowa tytułu prawnego jednoznacznie wyklucza zastosowanie opodatkowania od przychodów z budynków. Stosunek związany z ubieganiem się przez studenta, doktoranta czy stażystę o przyznanie miejsca w domu studenckim spełnia kryteria uznania go za stosunek wewnątrzzakładowy. Zatem udostępnianie miejsc w budynkach domu studenckiego nie będzie następować na podstawie jakiegokolwiek umowy, lecz w ramach stosunku wewnątrzzakładowego łączącego studenta, doktoranta czy stażystę z zakładem prawa administracyjnego, jakim jest uniwersytet. Istota tego stosunku manifestuje się brakiem równorzędności jego stron oraz kompetencją organów zakładu do jednostronnego kształtowania jego treści, a skoro tak to wyklucza uznanie tego stosunku za stosunek podobny do umów wskazanych *expressis verbis* w art. 24b ust. 1 pkt 2 ustawy CIT.

Kwestia oceny czy przejęcie spółki przejmowanej spowoduje naruszenie zwolnienia z podatku u źródła już wypłaconych przez spółkę przejmowaną odsetek, jeśli do połączenia dojdzie przed upływem 2 lat, wyrok NSA z 9 kwietnia 2024 r., sygn. II FSK 1060/21

Przepisy art. 93 § 1 i § 2 pkt 1 OP dotyczące wstąpienia we wszelkie prawa i obowiązki przejmowanej spółki, odnoszą się także do zwolnienia z podatku u źródła wypłaconych odsetek. W konsekwencji, należało podzielić należy zarzuty spółki, że organ dokonał błędnej wykładni art. 21 ust. 3a w zw. z ust. 3 oraz ust. 4 i 5 ustawy CIT albowiem na podstawie tych przepisów, zgodnie z celami Dyrektywy 2003/49/WE, z uwzględnieniem konsekwencji następstwa prawnego przewidzianego w przepisach art. 93 § 1 i § 2 OP, organ winien był przyjąć, że spółka jako sukcesor podmiotu przejmowane-

go wstąpi we wszystkie prawa i obowiązki tego podmiotu, a więc także w prawo do zastosowania zwolnienia odsetek z podatku u źródła.

Tym samym, organ winien był przyjąć, że w opisanym we wniosku zdarzeniu przyszłym w stosunku do odsetek zapłaconych przez podmiot przejmowany na rzecz podmiotu finansującego przed dniem połączenia, w wyniku połączenia nie dojdzie do przerwania biegu dwuletniego okresu, o którym mowa w art. 21 ust. 4 i 5 ustawy CIT, a zatem okres ten upływać będzie z upływem dwóch lat od dnia 13 czerwca 2019 r. a w konsekwencji odsetki zapłacone przez podmiot przejmowany na rzecz podmiotu finansującego przed dniem połączenia i nie później niż 30 czerwca 2020 r., nadal korzystać będą ze zwolnienia z podatku na podstawie art. 21 ust. 3 i 3a ustawy CIT, pod warunkiem, że w okresie od dnia połączenia do upływu dwóch lat od dnia 13 czerwca 2019 r. w kapitale spółki i w kapitale podmiotu finansującego ten sam podmiot, tj. spółka łotewska, będzie nieprzerwanie posiadać co najmniej 25% udziałów tytułem własności, a zatem spółka nie będzie zobowiązana (jako następcą prawny podmiotu przejmowanego) do uiszczenia podatku w trybie art. 21 ust. 5 zdanie drugie ustawy CIT.

Kwestia zwolnienia z opodatkowania CIT nabycia wierzytelności o zwrot pożyczek oraz obrotu zagranicznymi środkami płatniczymi przez fundację rodzinną, wyrok WSA w Krakowie z 19 kwietnia 2024 r., sygn. I SA/KR 245/24

Przepisy art. 5 ust. 1 pkt 5 i 6 ustawy o fundacji rodzinnej w zakresie dotyczącym prawa podatkowego i zwolnień podatkowych należy wyklądać literalnie. Tym samym nabycie wierzytelności o zwrot pożyczek przez fundację nie mieści się w zakresie art. 5 ust. 1 pkt 5 ustawy o fundacji rodzinnej, nie oznacza ono bowiem „udzielenia pożyczki”. Z kolei zakup i sprzedaż środków pieniężnych w walutach obcych, powodująca powstanie dodatkowych różnic kursowych nie wchodzi w zakres normy z art. 5 ust. 1 pkt 6 ustawy o fundacji rodzinnej, jeżeli nie dojdzie do wykorzystania tych środków do płatności związanych z działalnością fundacji rodzinnej. W tym zakresie nie ma znaczenia sam zamiar dokonania czynności, decydują okoliczności faktyczne.

Zróznicowanie stawek VAT na środki spożywcze składające się z tego samego głównego składnika w świetle wyroku TSUE z 5 października 2023 r. w sprawie C-146/22 (YD), wyrok WSA we Wrocławiu z 18 kwietnia 2024 r., sygn. I SA/WR 208/21

W wyroku z 5 października 2023 r. w sprawie C-146/22 (YD) TSUE potwierdził przede wszystkim możliwość zróznicowania stawek, i to stawek obniżonych, a także możliwość odnoszenia się do określonych klasyfikacji takich, jakie zostały stwierdzone w prawie krajowym. Jedyną rzeczą, która została do oceny w tym przedmiotowym sporze dotyczącym możliwości zastosowania stawki 5% VAT do dostawy napoju „Classic Hot Chocolate”, jest kwestia, czy nie dochodzi do naruszenia zasady neutralności podatkowej. Zasada ta stoi bowiem na przeszkodzie temu, aby towary lub usługi podobne, które są konkurencyjne wobec siebie, były traktowane odmiennie z punktu widzenia VAT.

Porównywalność ta, co wynika również z orzecznictwa TSUE, odbywa się w ten sposób, że porównuje się do niższej stawki. Czyli jeżeli jest przewidziana stawka 5% na artykuły spożywcze - to w tym momencie konkretny produkt jest porównany do niższej, a nie do wyższej stawki. Innymi słowy podlega ocenie czy „Classic Hot Chocolate” jest artykułem spożywczym, konkurencyjnym w całej tej analizie, której się dokonuje, w przedmiotowej sprawie. Należy zauważyć, że to, czy jest to produkt świeży czy pasteryzowany, czy ma termin do spożycia, czy nie ma tego terminu, czy należy go spożyć bezpośrednio jest też nie tylko elementem właściwości, ale elementem kontekstu, który jest związany z tą sprawą. Wprost TSUE powiedział, że napoje sprzedawane przez spółkę są przeznaczone do natychmiastowego spożycia, ponieważ są przygotowywane specjalnie na życzenie klienta i podawane na gorąco, podczas gdy niekoniecznie ma to miejsce w przypadku napojów mlecznych sprzedawanych w sklepie, na których skład konsument nie ma wpływu. Wydaje się, że różnica ta może wywierać decydujący wpływ na dokonany przez konsumenta wybór jednego lub drugiego z tych napojów, ponieważ wybór ten nie jest dokonywany ani w takich samych warunkach ani w tym samym celu, tym

bardziej, że konsument może zmieniać skład pierwszych napojów poprzez zamawianie dodatkowych składników.

Mówiąc o teście przeciętnego konsumenta należy przypomnieć, że jest to test, który jest znany nie tylko na gruncie VAT, ale również i prawa konkurencji. Chodzi tu po prostu o konsumenta i określenie jego sposobu rozumowania odnośnie do określonego rodzaju towaru. W tym przypadku niewątpliwie może mieć to wpływ na ocenę, czy „Classic Hot Chocolate” nie jest artykułem spożywczym. Co więcej, Starbucks, całe swoje narzędzia marketingowe przeznacza do tego, żeby ludzie kupowali de facto ten „Classic Hot Chocolate”. Indywidualizuje na pudełkach, na opakowaniach imię klienta, tworzy inną atmosferę. To nie jest ten sam kontekst, kiedy wchodzimy do sklepu i kupujemy konkretny produkt, którego możemy napić się zaraz, ale możemy napić się go później, albowiem data spożycia jest zupełnie inna. Wpływ klienta na skład napoju „Classic Hot Chocolate”, jest tutaj kluczowy.

W konsekwencji należy uznać, iż dostawy napoju „Classic Hot Chocolate” nie można traktować w sposób analogiczny do innych dostaw towarów wymienionych w załączniku nr 10 do ustawy VAT, tj. opodatkowanych obniżoną stawką VAT 5%.

Warunki zastosowania zwolnienia z art. 43 ust. 1 pkt 40 ustawy VAT odnośnie do importu usług finansowych, wyrok WSA w Warszawie z 18 kwietnia 2024 r., sygn. III SA/WA 132/24

Wykładnia art. 43 ust. 1 pkt 40 ustawy VAT, uwzględniająca orzecznictwo TSUE, nakazuje przyjąć, że pojęcie usług w zakresie wszelkiego rodzaju transakcji płatniczych, przekazów i transferów pieniężnych obejmuje również transakcje tworzące odrębną całość, których skutkiem jest pełnienie szczególnych i istotnych funkcji przelewu lub płatności, i które w konsekwencji skutkują przeniesieniem środków pieniężnych i powodują zmianę sytuacji prawnej i finansowej użytkownika. Pojęcie usług w zakresie wszelkiego rodzaju transakcji płatniczych, przekazów i transferów pieniężnych nie obejmuje natomiast usług o charakterze technicznym, w których odpowiedzialność usługodawcy ograniczona jest do kwestii technicznych i nie obejmuje istotnych elementów transakcji płatniczej.

Kwestia oceny czy przepis art. 5 ust. 1 pkt 3 ustawy o fundacji rodzinnej obejmuje swoim zakresem luksemburską Société en commandite spéciale, wyrok WSA w Łodzi z 18 kwietnia 2024 r., sygn. I SA/ŁD 51/24

Skoro luksemburska Société en commandite spéciale, do której ma przystąpić fundacja, nie jest odrębnym od wspólników podmiotem prawa, nie posiada osobowości prawnej - to trudno uznać, że jest to podmiot o podobnym charakterze w rozumieniu art. 5 ust. 1 pkt 3 ustawy o fundacji rodzinnej. Nie można bowiem uciekać od przepisów ustawy CIT, bo właśnie z nią wiąże się i zdarzenie przyszłe opis i pytania. W przepisie art. 5 ustawy o fundacji rodzinnej jest mowa o spółce handlowej, a spółka handlowa jest odrębnym podmiotem opodatkowania na gruncie CIT.

W związku z tym, gdyby zamiarem ustawodawcy było to, że przystępowanie do każdej spółki, która ma siedzibę w kraju czy za granicą jest prowadzeniem działalności nieprzekraczającej zakresu przepisów ustawy o fundacji rodzinnej to nie użyto by tego słowa „spółka handlowa”. A zatem, spółka luksemburska nie jest objęta zakresem tego przepisu.

Kwestia obowiązku wystawienia faktury rozliczeniowej w przypadku cesji praw i obowiązków wynikających z wszelkich umów o świadczenie usług hotelarskich, wyrok WSA w Warszawie z 12 kwietnia 2024 r., sygn. III SA/WA 2642/23

W przypadku cesji praw i obowiązków wynikających z wszelkich umów o świadczenie usług hotelarskich, spółka przejmująca nie ma obowiązku wystawienia faktury rozliczeniowej. Taki obowiązek (a ma on charakter podatkowy) musiałby mieć swoje źródło w przepisie prawa podatkowego, a nie cywilnego. Niewątpliwie ww. cesja skutkuje przejęciem praw i obowiązków, ale praw i obowiązków cywilnych, a nie podatkowych. Dla przejęcia praw i obowiązków podatkowych musiałby istnieć przepis prawa podatkowego. Takie przepisy znajdują się w Dziale 3 rozdz. 14 OP, jednak próżno doszukiwać się tam przepisów, które w sytuacji cesji praw i obowiązków cywilnych konstytuowałyby następstwo prawne praw i obowiązków podatkowych. Skoro nie ma takich przepisów to nie ma obowiązku wystawiania faktury rozliczeniowej.

Kwestia alokacji wydatków na zapłatę odsetek i opłat od kredytu zaciągniętego na zakup udziałów w spółce szwajcarskiej, wyrok WSA w Wrocławiu z 11 kwietnia 2024 r., sygn. I SA/WR 977/23

Praktyka związana z obrotem gospodarczym wskazuje, że nabycie akcji lub udziałów oprócz tego, że może być dokonane w celu uzyskiwania przychodów kapitałowych, wskazanych w art. 7b ustawy CIT to może także zostać dokonane równocześnie w innym celu niż osiąganie tych przychodów. Ten inny cel może dotyczyć działalności gospodarczej (tzw. operacyjnej), którą prowadzi podmiot nabywający akcje lub udziały i która jest nakierowana na uzyskiwanie innych przychodów niż przychody z zysków kapitałowych.

Jako przykład takiego nabywania akcji lub udziałów niezwiązanych z zyskami kapitałowymi można wskazać nabywanie akcji lub udziałów podmiotów, których kontrola może mieć pozytywny wpływ na działalność biznesową podmiotu nabywającego te akcje lub udziały. Tym samym w niniejszej sprawie założenie przez organ, że przychody i dochody z tytułu nabycia przez spółkę akcji spółki szwajcarskiej mogą być kwalifikowane wyłącznie do przychodów z zysków kapitałowych jest błędne.

Wynagrodzenie w postaci środków pieniężnych wypłacane przez fundację rodzinną fundatorowi z tytułu usług zarządzania i kontroli stanowi ukryte zyski, wyrok WSA w Łodzi z 11 kwietnia 2024 r., sygn. I SA/ŁD 134/24

W związku z jednoznaczną treścią art. 24q ust. 1a pkt 3 lit. a ustawy CIT nie ma wątpliwości, że wynagrodzenie w postaci środków pieniężnych wypłacane przez fundację rodzinną fundatorowi z tytułu usług zarządzania i kontroli, stanowi ukryty zysk. Niezasadny jest argument zgodnie z którym za świadczenie należy uznawać usługi świadczone przez beneficjenta czy fundatora na rzecz fundacji, a nie odwrotnie. Niezasadność tego argumentu potwierdza treść art. 2 ust. 2 ustawy o fundacji rodzinnej, który definiuje „świadczenie” jako „składniki majątkowe, w tym środki pieniężne, rzeczy lub prawa, przeniesione na beneficjenta albo oddane beneficjentowi do korzystania przez fundację (...)”. Skoro przez „świadcze-

nie” zgodnie z ustawy o fundacji rodzinnej należy rozumieć m.in. wypłacone przez fundację środki pieniężne to świadczeniem z tytułu ukrytych zysków będzie wynagrodzenie w postaci środków pieniężnych wypłacane przez fundację rodzinną fundatorowi z tytułu usług zarządzania i kontroli.

Definicja pojęcia „produkty dotychczas nieoferowane” i „targi” na potrzeby skorzystania z ulgi na ekspansję. Wydatki na gadzety reklamowe z logo spółki nie stanowią kosztów działań informacyjno-promocyjnych, wyrok WSA w Gdańsku z 9 kwietnia 2024 r., sygn. I SA/GD 39/24

Za „produkty dotychczas nieoferowane” należy uznać produkty rzeczywiście dotychczas nie znajdujące się w ofercie spółki, nie będące dotychczas przedmiotem sprzedaży. Za „produkty dotychczas nieoferowane” nie można uznać produktów różniących się od dotychczas wytwarzanych tylko specyfikacją techniczną, wymaganiami dotyczącymi zamawianych produktów, rozwiązaniami ulepszającymi dotychczasowy produkt czy materiałami, z których wykonany zostanie ostateczny produkt. Pomimo bowiem pewnych różnic pomiędzy poszczególnymi zamówieniami jest to nadal ten sam produkt (zaawansowana technicznie odzież taktyczna), a nie produkty dotychczas nieoferowane.

Z art. 18eb ust. 7 pkt 1 ustawy CIT wynika, że za koszty uzyskania przychodów poniesione w celu zwiększenia przychodów ze sprzedaży produktów uznaje się koszty uczestnictwa w targach. Posługując się wykładnią językową słowo „targi” należy rozumieć jako wystawy krajowe lub międzynarodowe dające przegląd eksponatów z różnych dziedzin produkcji. W tak rozumianym pojęciu „targi” nie mieszczą się inne wydarzenia, takie jak: konferencje, sympozja, wydarzenia promocyjne, programy partnerskie.

Wydatki na przekazywane nieodpłatnie gadzety reklamowe z logo spółki (notesy, kubki, długopisy, koszulki, naszywki) nie mogą być zakwalifikowane jako koszty działań informacyjno-promocyjnych w rozumieniu art. 18eb ust. 7 pkt 2 ustawy CIT. Gadzety te zawierają jedynie logo spółki i promują samą spółkę, ale nie promują konkretnego produktu spółki ani nie informują o żadnym konkretnym produkcie.

Kwestia oceny czy luksemburska Société en commandite spéciale stanowi spółkę handlową w rozumieniu art. 5 ust. 1 pkt 3 ustawy o fundacji rodzinnej, wyrok WSA w Łodzi z 9 kwietnia 2024 r., sygn. I SA/ŁD 114/24

Nie można zgodzić się ze stanowiskiem organu, który uznał, iż w świetle art. 5 ust. 1 pkt 3 ustawy o fundacji rodzinnej dotyczącego dozwolonej działalności fundacji rodzinnej, istotne znaczenie ma nie tylko podobieństwo podmiotów pod względem ich struktury i prawnych podstaw funkcjonowania, ale także podobieństwo w kwestiach podatkowych. W przepisie tym chodzi o korporacyjny charakter spółek, czyli taki jaki określony na gruncie prawa cywilnego lub handlowego. W konsekwencji przystąpienie przez fundację do luksemburskiej Société en commandite spéciale (SCSp) nie może być na podstawie art. 6 ust. 7 ustawy CIT uznane za prowadzenie działalności gospodarczej fundacji rodzinnej wykraczającej poza zakres określony w art. 5 ustawy o fundacji rodzinnej.

WYBÓR INTERPRETACJI PODATKOWYCH

SPIS TREŚCI

Kwestia kosztów uzyskania przychodu związanych z samochodem służącym celom reklamowym (wydatki na nabycie samochodu, części oraz usługę modyfikacyjną), interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z 12 kwietnia 2024 r., sygn. 0112-KDIL2-2.4011.117.2024.2.KP	15
Miejsce opodatkowania VAT oraz zasady dokumentowania świadczonych przez spółkę usług produkcyjnych na rzecz duńskiej spółki powiązanej, interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z 9 kwietnia 2024 r., sygn. 0113-KDIPT1-2.4012.40.2024.2.JS	15
Kwestia opodatkowania VAT usług uprzednio nabytych od kontrahenta i odsprzedanych klientom, interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z 9 kwietnia 2024 r., sygn. 0111-KDIB3 1.4012.950.2023.2.IK	16
Ulga IP-Box - działania spółki niebędącej osobą prawną w zakresie rozwijania gry komputerowej, na którą uzyskała licencję, interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z 9 kwietnia 2024 r., sygn. 0115-KDIT1.4011.357.2022.8.MT	16
Obowiązki płatnika w związku z wypłatą zaliczek na poczet dywidendy w przypadku wypłaty zysku wypracowanego w trakcie opodatkowania ryczałtem od dochodów spółek, interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z 3 kwietnia 2024 r., sygn. 0115-KDIT1.4011.108.2024.1.MST	17
Kwestia oceny, czy wykonana przez spółkę usługa obejmująca zwolnienie z długu w zamian za wynagrodzenie podlega zwolnieniu na podstawie art. 43 ust. 1 pkt 40 ustawy VAT, interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z 29 marca 2024 r., sygn. 0113-KDIPT1-3.4012.824.2023.2.KAK	17
Uznanie aportu obligacji za odpłatne świadczenie usług korzystające ze zwolnienia z VAT na podstawie art. 43 ust. 1 pkt 41 ustawy VAT, interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z 28 marca 2024 r., sygn. 0111-KDIB3-1.4012.938.2023.3.IK	18

WYBÓR INTERPRETACJI PODATKOWYCH

SPIS TREŚCI

Kwestia prawa do odliczenia podatku naliczonego od wydatków na zakup usług gastronomicznych , interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z 27 marca 2024 r., sygn. 0111-KDIB-3-1.4012.922.2023.2.KO	18
Kwestia oceny czy sprzedaż nieruchomości nie będzie podlegała przepisom ustawy VAT zgodnie z art. 6 pkt 1 ustawy VAT jako kontynuowanie sprzedaży w ramach ZCP , interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z 25 marca 2024 r., sygn. 0114-KDIP1-1.4012.72.2024.1.AKA	19
Możliwość ujęcia na jednej fakturze dwóch czynności, dla których obowiązek podatkowy powstaje w różnych momentach , interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z 22 marca 2024 r., sygn. 0114-KDIP4-1.4012.90.2024.1.DP	19
Nieuznanie środków otrzymanych z BGK w ramach finansowania inwestycji strategicznych „Polski Ład” w kwocie brutto za przesłankę negatywną wymienioną w art. 88 ustawy VAT. Prawo do odliczenia VAT od wydatków inwestycyjnych związanych z działalnością wodno-kanalizacyjną na podstawie art. 86 ust. 1 ustawy VAT. Brak obowiązku zwrotu VAT wcześniej otrzymanego z urzędu skarbowego , interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z 1 marca 2024 r., sygn. 0113-KDIPT1-1.4012.25.2024.2.AKA	19
Ustalenie podstawy wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne pracowników kierowniców międzynarodowych w miesiącu lutym 2022 r. , decyzja Oddziału ZUS w Lublinie z 3 kwietnia 2024 r., sygn. DI/200000/43/123/2024	20

Kwestia kosztów uzyskania przychodu związanych z samochodem służącym celom reklamowym (wydatki na nabycie samochodu, części oraz usługę modyfikacyjną), interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z 12 kwietnia 2024 r., sygn. 0112-KDIL2-2.4011.117.2024.2.KP

Z opisu sprawy wynika, że wnioskodawca zamierza przekazać do swojego przedsiębiorstwa prywatny samochód osobowy. Samochód ten zamierza przerobić (stuningować) tak, aby był to samochód rajdowy. Po dokonanych modyfikacjach samochód miałby startować w wyścigach i pokazach typu drift. Modyfikacje dotyczyłyby przerobienia zawieszenia, silnika oraz dostosowanie wnętrza i karoserii do tego typu wyścigów. Całkowity koszt jest szacowany na około 400 000 zł. Wnioskodawca będzie posiadał dokumenty oraz rachunki, z których będą wynikać poniesione koszty w związku z przerobieniem, stuningowaniem samochodu. Z tytułu uczestnictwa w wyścigach oraz pokazach typu drift wnioskodawca nie będzie uzyskiwał przychodów. W chwili wprowadzenia samochodu do ewidencji środków trwałych i wartości niematerialnych będzie on kompletny i zdalny do użytku. Na samochodzie z zewnętrznej części zostałyby umieszczone logo firmy wnioskodawcy, napisy reklamujące firmę oraz nr telefonów. Samochód ten nie będzie wykorzystywany do celów prywatnych. Samochód ten będzie samochodem osobowym zgodnie z art. 5a pkt 19a ustawy PIT.

Z uwagi na fakt, iż opisany samochód ma służyć celom reklamowym, to zachodzi związek przyczynowo-skutkowy, dający podstawy do zaliczenia poniesionych przez wnioskodawcę wydatków w koszty uzyskania przychodów prowadzonej działalności gospodarczej. Jednak wnioskodawca nie może zaliczyć bezpośrednio do kosztów uzyskania przychodów całości wartości (ceny nabycia) samochodu osobowego wraz z częściami i usługą modyfikacyjną. Nie znajdzie także zastosowania art. 23 ust. 1 pkt 46a ustawy PIT, ponieważ dotyczy on kosztów eksploatacji samochodu osobowego.

Samochód po dokonaniu modyfikacji (stuningowaniu) będzie spełniał definicję środka trwałego. Wartość samochodu (cena nabycia) oraz koszty związane ze stuningowaniem samochodu, tj. koszty przerobie-

nia zawieszenia, silnika oraz dostosowania wnętrza i karoserii będą stanowiły wartość początkową samochodu. Od tak ustalonej wartości początkowej samochodu wnioskodawca może dokonywać odpisów amortyzacyjnych. Jednak do kosztów uzyskania przychodów wnioskodawca może zaliczyć odpisy amortyzacyjne w części ustalonej do wartości 150 000 zł, ponieważ samochód ten jest samochodem osobowym. Podsumowanie: samochód osobowy po dokonaniu modyfikacji będzie środkiem trwałym podlegającym amortyzacji. Do kosztów uzyskania przychodów wnioskodawca może zaliczyć odpisy amortyzacyjne od wartości początkowej tego samochodu w części ustalonej do wartości 150 000 zł.

Miejsce opodatkowania VAT oraz zasady dokumentowania świadczonych przez spółkę usług produkcyjnych na rzecz duńskiej spółki powiązanej, interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z 9 kwietnia 2024 r., sygn. 0113-KDIPT1-2.4012.40.2024.2.JS

Ze stanu faktycznego wynika, że spółka powiązana nie posiada i w najbliższym czasie nie będzie posiadała stałego miejsca prowadzenia działalności gospodarczej w Polsce. Jednocześnie do świadczonych przez spółkę usług produkcyjnych nie znajdują zastosowania szczególne zasady ustalania miejsca świadczenia usług wynikające z art. 28e, art. 28f ust. 1 i 1a, art. 28g ust. 1, art. 28i, art. 28j ust. 1 i 2 oraz art. 28n ustawy VAT. Wobec powyższego, miejscem świadczenia przez spółkę usług produkcyjnych na rzecz spółki powiązanej będzie – stosownie do art. 28b ust. 1 ustawy VAT – miejsce, w którym spółka powiązana posiada siedzibę działalności gospodarczej, tj. w analizowanym przypadku w Danii. Tym samym ww. usługi produkcyjne wykonywane przez spółkę na powierzonym materiale nie będą podlegać opodatkowaniu VAT na terytorium Polski.

Świadcząc usługi produkcyjne na rzecz spółki powiązanej, których miejscem świadczenia i opodatkowania nie będzie terytorium Polski spółka będzie zobowiązana do udokumentowania tej transakcji fakturą, która powinna zawierać dane identyfikacyjne spółki powiązanej z duńskim numerem NIP oraz wyrazy „odwrotne obciążenie”. Wystawiając fakturę dokumentującą świadczenie ww. usług spółka nie będzie wykazywać na niej stawki i kwoty podatku, natomiast

może na niej umieścić określenie „NP.” (usługi niepodlegające opodatkowaniu w Polsce), bowiem przepisy nie sprzeciwiają się umieszczeniu na fakturze dodatkowych adnotacji.

Kwestia opodatkowania VAT usług uprzednio nabytych od kontrahenta i odsprzedanych klientom, interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z 9 kwietnia 2024 r., sygn. 0111-KDIB3 1.4012.950.2023.2.IK

Spółka ma prawo do zastosowania na wystawianej przez siebie fakturze, dokumentującej refakturowane usługi, tj. usługi uprzednio nabyte od kontrahentów i odsprzedane na rzecz klientów spółki, tej samej stawki podatku VAT, jaka została zastosowana przez tych kontrahentów w fakturach dokumentujących wykonanie usług, będących przedmiotem refaktury.

Doliczając marżę/prowizję do refakturowanych usług spółka ma prawo do zastosowania na wystawianej przez siebie fakturze dokumentującej refakturowane usługi, tj. usługi uprzednio nabyte od kontrahentów spółki i odsprzedane na rzecz klientów spółki, tej samej stawki VAT, jaka została zastosowana przez tych kontrahentów w fakturach dokumentujących wykonanie usług, będących przedmiotem refaktury.

W przypadku zastosowania przez kontrahenta spółki niewłaściwej stawki VAT na fakturze dokumentującej wykonanie usług, które są następnie wyświadczone przez spółkę na rzecz klientów, w fakturze dokumentującej ww. usługi spółka powinna zastosować prawidłową stawkę VAT, tj. stawkę VAT właściwą dla ww. usług.

W przypadku, gdy właściwa stawka VAT mająca zastosowanie do usług świadczonych przez kontrahenta będzie niższa niż stawka zastosowana przez kontrahenta spółki w wystawionej fakturze, spółka jest uprawniona do odliczenia podatku naliczonego w wysokości określonej w fakturze wystawionej przez kontrahenta – przy założeniu, że spełnione będą pozostałe warunki uprawniające spółkę do skorzystania z prawa do odliczenia podatku naliczonego.

W przypadku wykonywania samodzielnie przez spółkę usługi transportu odpadów, których dotyczyć będzie refakturowana

usługa odbioru odpadów wykonywana przez kontrahenta spółki i wykazania usługi transportowej w osobnej pozycji na fakturze wystawianej przez spółkę na rzecz jej klienta, usługa transportu odpadów powinna być zakwalifikowana, jako usługa powiązana z usługą główną, którą jest odbiór odpadów i jako taka powinna być opodatkowana taką samą stawką podatku VAT, jak usługa główna.

W przypadku, gdy spółka zleca przewoźnikowi wykonanie usługi transportu odpadów, których dotyczy refakturowana usługa odbioru odpadów wykonywana przez kontrahenta spółki i wykaże usługę transportową w osobnej pozycji na fakturze wystawianej przez spółkę na rzecz jej klienta, usługa transportu odpadów wykonywana przez przewoźnika na zlecenie spółki, powinna być zakwalifikowana, jako usługa powiązana z usługą główną, którą jest odbiór odpadów i jako taka powinna być opodatkowana taką samą stawką VAT, jak usługa główna.

Ulga IP-Box - działania spółki niebędącej osobą prawną w zakresie rozwijania gry komputerowej, na którą uzyskała licencję, interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z 9 kwietnia 2024 r., sygn. 0115-KDIT1.4011.357.2022.8.MT

Gra komputerowa opisana we wniosku, jest programem komputerowym w rozumieniu art. 30c ust. 2 pkt 8 ustawy PIT. Gra jest kwalifikowanym IP oraz działania dotyczące gry prowadzone w ramach spółki mają charakter prac badawczo-rozwojowych z art. 5a pkt 38-40 ustawy PIT. Jednocześnie, z uwagi na: fakt uprzedniego prowadzenia przez wnioskodawców prac, których efektem było powstanie gry oraz podstawę do dokonywania rozwijania gry w ramach spółki (licencja wyłączna), nie ma przeszkód, aby wnioskodawcy korzystali z preferencji IP-Box za okres, kiedy spółka była podmiotem transparentnym podatkowo.

W okresie podlegającym ocenie spółka uzyskiwała przychody z tytułu licencji na grę przyznanej wydawcy. Dochody z tego tytułu mieszczą się w kategorii przychodów wskazanych w art. 30ca ust. 7 pkt 1 ustawy PIT.

Koszty uzyskania przychodów i wydatki uwzględniane dla potrzeb wyliczenia wskaźnika nexus to dwie różne kategorie.

Nie wszystkie wydatki, które spółka ponosi w celu uzyskiwania przychodów z gry są jednocześnie kosztami prowadzenia przez nią działalności badawczo-rozwojowej i rozwijania gry.

Koszty utrzymania i rozwoju strony internetowej dotyczącej gry nie są bezpośrednio związane z prowadzeniem przez spółkę prac badawczo-rozwojowych i wytwarzaniem nowych wersji gry. Wydatki te dotyczą działań marketingowych i organizacji sprzedaży – nie ma więc podstaw, aby ujmować je dla celów wyliczenia nexusa.

Jeżeli przychód z licencji udzielonej przez spółkę na autorskie prawa majątkowe do kwalifikowanego IP oraz wartość kosztów uzyskania przychodów z tego tytułu podlegają uwzględnieniu w ramach dochodu z kwalifikowanego prawa własności intelektualnej, to ich korekta o różnice kursowe transakcyjne również powinna zostać ujęta w ramach dochodu z kwalifikowanego prawa własności intelektualnej.

Natomiast różnice kursowe od własnych środków pieniężnych (art. 24c ust. 2 pkt 3 i ust. 3 pkt 3 ustawy PIT) nie mają związku z osiągniętym dochodem z tytułów określonych w art. 30ca ust. 7 ustawy PIT. Różnice te powstają niezależnie od prowadzenia przez spółkę działalności badawczo-rozwojowej i posiadania praw do kwalifikowanego IP. Różnice kursowe powstałe od własnych środków pieniężnych wnioskodawcy powinni ująć odpowiednio po stronie przychodów lub kosztów prowadzonej działalności gospodarczej, ale nie dla potrzeb preferencyjnego opodatkowania stawką 5%.

Uldze IP-Box podlegają dochody z działalności gospodarczej, które podlegają opodatkowaniu w trybie art. 27 ust. 1 (na zasadach ogólnych) albo w trybie art. 30c ustawy PIT (podatek liniowy). A zatem wartość dochodów z działalności gospodarczej uzyskiwanych w ramach spółki jest elementem uwzględnianym dla potrzeb ustalenia podstawy opodatkowania daniną solidarnościową.

Jednocześnie ustawodawca nie wskazał opodatkowania preferencyjną stawką 5% jako przesłanki wyłączającej te dochody z daniny solidarnościowej ani też jako elementu, z którym wiąże się pomniejszenie podstawy opodatkowania tą daniną.

Obowiązki płatnika w związku z wypłatą zaliczek na poczet dywidendy w przypadku wypłaty zysku wypracowanego w trakcie opodatkowania ryczałtem od dochodów spółek, interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z 3 kwietnia 2024 r., sygn. 0115-KDIT1.4011.108.2024.1.MST

Literalne odczytanie art. 30a ust. 19 ustawy PIT wskazuje, iż wynikająca z niego preferencja może być stosowana wyłącznie w przypadku osiągnięcia przez spółkę objętą ryczałtem tzw. dochodu z podzielnego zysku. Wobec tego otrzymane przez wspólnika podzielone zyski pochodzące z podziału zysku spółki w okresie, gdy spółka opodatkowana była ryczałtem od dochodów spółek, podlegają opodatkowaniu 19% ryczałtowanym podatkiem dochodowym od osób fizycznych, analogicznie jak dywidendy i inne przychody z udziału w zyskach otrzymywane z innych spółek.

Nie można natomiast zgodzić się ze stanowiskiem, że w przypadku wypłaty zaliczki na poczet przewidywanej dywidendy spółka pełniąca funkcje płatnika powinna przyjąć jako podstawę opodatkowania podatkiem dochodowym od osób fizycznych kwotę faktycznie wypłaconego wspólnikom zysku po potrąceniu należnego do zapłaty przez spółkę ryczałtu. W przypadku wypłaty dywidendy/zaliczki na poczet przewidywanej dywidendy spółka pełniąca funkcje płatnika powinna przyjąć jako podstawę opodatkowania ryczałtowanym podatkiem dochodowym od osób fizycznych kwotę przeznaczonego do podziału wspólnikom zysku bez potrącania go o należny do zapłaty przez spółkę ryczałt od dochodów spółek.

Kwestia oceny, czy wykonana przez spółkę usługa obejmująca zwolnienie z długu w zamian za wynagrodzenie podlega zwolnieniu na podstawie art. 43 ust. 1 pkt 40 ustawy VAT, interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z 29 marca 2024 r., sygn. 0113-KDIPT1-3.4012.824.2023.2.KAK

W rozpatrywanej sprawie w związku z prowadzoną działalnością gospodarczą, zainteresowana niebędąca stroną postępowania posiadała zobowiązania względem pensjonariuszy w postaci świadczenia usług zakwaterowania, powstałe w związku z pobraniem zaliczek. Spółka (wnioskodawca) przejęła od zainteresowanej obowiązki za-

kwaterowania pensjonariuszy, w zamian za co zainteresowana przelała na rzecz spółki pobrane od pensjonariuszy zaliczki.

Powyższa czynność nie może być uznana za usługi mieszczące się w katalogu usług wskazanych w art. 43 ust. 1 pkt 40 ustawy VAT, tj. usług w zakresie depozytów środków pieniężnych, prowadzenia rachunków pieniężnych, wszelkiego rodzaju transakcji płatniczych, przekazów i transferów pieniężnych, długów, czeków i weksli oraz usługi pośrednictwa w świadczeniu tych usług. Zakwaterowanie pensjonariuszy – będące konsekwencją wydzierżawienia przez spółkę nieruchomości od zainteresowanej - w zamian za zwrot pobranych zaliczek, nie spełnia przesłanek z ww. przepisu, gdyż, aby usługa mogła korzystać ze zwolnienia musi być usługą finansową, o jakich mowa w art. 135 Dyrektywy i art. 43 ust. 1 pkt 40 ustawy VAT.

Wobec powyższego należy stwierdzić, że ww. czynności wykonywane przez spółkę – na rzecz zainteresowanej nie będą stanowiły czynności określonych w art. 43 ust. 1 pkt 40 ustawy VAT, a tym samym nie będą korzystały ze zwolnienia od podatku VAT na podstawie ww. przepisu.

Uznanie aportu obligacji za odpłatne świadczenie usług korzystające ze zwolnienia z VAT na podstawie art. 43 ust. 1 pkt 41 ustawy VAT, interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z 28 marca 2024 r., sygn. 0111-KDIB3-1.4012.938.2023.3.IK

W wyniku podwyższenia kapitału zakładowego spółki i wniesienia aportem obligacji przez fundusz inwestycyjny, fundusz otrzyma w zamian za aport obligacji akcje spółki. W świetle powyższego, fundusz występuje w roli podmiotu wykonującego czynności w ramach własnej działalności gospodarczej.

Fundusz, dokonując czynności w ramach obrotu nabytymi instrumentami finansowymi, w tym papierami wartościowymi w formie obligacji, występuje jako podmiot działający zawodowo i oferujący swoje usługi spółce w zakresie sprzedaży obligacji, a transakcje te stanowią świadczenie usług podlegające opodatkowaniu VAT.

Z przepisów ustawy VAT wynika, że usługi, których przedmiotem są instrumenty finansowe – tu obligacje - korzystają ze zwol-

nienia od podatku. Ponieważ sprzedaż obligacji (które zaliczają się do instrumentów finansowych) przez fundusz będzie wykonana w ramach działalności gospodarczej, to powinna być uznana za zwolnioną z VAT na podstawie art. 43 ust. 1 pkt 41 ustawy VAT jako transakcja dot. instrumentów finansowych - obligacji wyemitowanych przez polską spółkę kapitałową. A zatem, że zbycie obligacji korzysta ze zwolnienia z art. 43 ust. 1 pkt 41 ustawy VAT. Przedmiotowa usługa nie została bowiem wymieniona w katalogu wyłączeń ze zwolnienia wymienionych w art. 43 ust. 15 ustawy VAT.

Kwestia prawa do odliczenia podatku naliczonego od wydatków na zakup usług gastronomicznych, interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z 27 marca 2024 r., sygn. 0111-KDIB3-1.4012.922.2023.2.KO

Uchylenie przepisu zawartego w art. 88 ust. 1 pkt 4 lit. a ustawy VAT nie ma żadnego wpływu na sytuację wnioskodawcy. Wobec powyższego, wyłączenie prawa do odliczenia podatku naliczonego od nabycia usług noclegowych i gastronomicznych, wprowadzone przed przystąpieniem Polski do UE i utrzymane po tym przystąpieniu, wchodziło w zakres klauzuli „standstill” przewidzianej w art. 176 akapit drugi Dyrektywy 112, a zatem nie stoi w sprzeczności z przepisami art. 168 lit. a tej dyrektywy. Świadczenie usług turystyki opodatkowanych według procedury marży wskazanej w art. 119 ustawy VAT powoduje wyłączenie prawa do odliczenia podatku naliczonego od towarów i usług nabytych od innych podatników dla bezpośredniej korzyści turysty.

W przedstawionym opisie sprawy należy zauważyć, że wnioskodawca nabywa usługi gastronomiczne od zewnętrznego podmiotu oraz spełnione są pozostałe warunki wymienione w art. 119 ust. 3 ustawy VAT, co oznacza, konieczność opodatkowania tych usług zgodnie z art. 119 ust. 1 ustawy VAT, tj. zgodnie ze szczególną procedurą przy świadczeniu usług turystyki. Art. 119 ust. 4 ustawy VAT wprost wyklucza prawo do odliczenia podatku naliczonego od towarów i usług nabytych dla bezpośredniej korzyści turysty. Wnioskodawca nabywa towary i usługi, w tym gastronomię od podmiotów trzecich dla bezpośredniej korzyści turysty. Zatem na mocy art. 119 ust. 4 ustawy VAT nie ma prawa do odliczenia podatku naliczonego z ty-

tułu nabycia usług gastronomicznych, ponieważ świadczone przez wnioskodawcę usługi podlegają opodatkowaniu marżą, zgodnie z art. 119 ust. 1 ustawy VAT.

Kwestia oceny czy sprzedaż nieruchomości nie będzie podlegała przepisom ustawy VAT zgodnie z art. 6 pkt 1 ustawy VAT jako kontynuowanie sprzedaży w ramach ZCP, interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z 25 marca 2024 r., sygn. 0114-KDIP1-1.4012.72.2024.1.AKA

W rozpatrywanej sprawie transakcja obejmująca sprzedaż nieruchomości nie będzie stanowiła zbycia przedsiębiorstwa w rozumieniu art. 55(1) KC, ani ZCP, której definicję zawiera art. 2 pkt 27e ustawy VAT. Tym samym do sprzedaży tej przepis art. 6 pkt 1 ustawy VAT nie będzie miał zastosowania bez względu na fakt, że nabywca skorzysta z prawa pierwokupu wynikającego z umowy dzierżawy. Prawo pierwokupu dzierżawionych nieruchomości przypisane nabywcy nie wynikało z zawartej w 2021 r. umowy nabycia ZCP, ale z umowy dzierżawy tych nieruchomości. Zatem nie można mówić o kontynuacji nabycia ZCP w ramach jednej umowy sprzedaży. Poza tym nabywca zakupił od spółki wszystkie nieruchomości przypisane do 2021 r. do oddziału, a nie tylko te które wykorzystuje na podstawie umowy dzierżawy w swojej działalności.

Zatem, skoro przedmiot sprzedaży nie może zostać uznany jako kontynuacja sprzedaży ZCP, po 3 latach od dnia sprzedaży temu samemu nabywcy ruchomego majątku w postaci maszyn, urządzeń i wyposażenia, przypisanego wówczas do oddziału spółki oraz części produkcji w toku, która podlegała wyłączeniu z opodatkowania VAT na podstawie art. 6 ust. 1 ustawy VAT oraz nie będzie stanowił przedsiębiorstwa ani ZCP, to sprzedaż nieruchomości będzie podlegała opodatkowaniu jako dostawa towarów zgodnie z art. 5 ust. 1 pkt 1 ustawy VAT.

Możliwość ujęcia na jednej fakturze dwóch czynności, dla których obowiązek podatkowy powstaje w różnych momentach, interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z 22 marca 2024 r., sygn. 0114-KDIP4-1.4012.90.2024.1.DP

Nie ma przeciwwskazań dla dokumentowania na jednej fakturze czynności podle-

gających różnym zasadom opodatkowania, wykonywanych na rzecz tego samego kontrahenta. Umieszczenie na fakturze w części przeznaczonej na nazwę (rodzaj) towaru lub usługi kilku różnych świadczeń wskazuje, że przedmiotem sprzedaży są odrębne świadczenia. Może się zdarzyć, że jedna faktura będzie wykazana przez sprzedawcę w dwóch różnych okresach rozliczeniowych, zgodnie z momentem powstania obowiązku podatkowego.

Przepisy ustawy VAT nie sprzeciwiają się zaistnieniu takiej sytuacji. Istotne jest, aby faktura była wystawiona w odpowiednim terminie, wynikającym z przepisów, i odzwierciedlała rzeczywiste zdarzenia gospodarcze. Zatem nic nie stoi na przeszkodzie, aby – po wypełnieniu obowiązków nałożonych przez przepisy prawa podatkowego – spółka mogła ustalić z kontrahentem, czy zdarzenia gospodarcze dokumentować jedną czy kilkoma fakturami. Spółka może zatem ujmować dostawy energii elektrycznej oraz usługę związaną z przeniesieniem praw do gwarancji pochodzenia na jednej fakturze, ale jako dwie odrębne pozycje.

Nieuznanie środków otrzymanych z BGK w ramach finansowania inwestycji strategicznych „Polski Ład” w kwocie brutto za przesłankę negatywną wymienioną w art. 88 ustawy VAT. Prawo do odliczenia VAT od wydatków inwestycyjnych związanych z działalnością wodno-kanalizacyjną na podstawie art. 86 ust. 1 ustawy VAT. Brak obowiązku zwrotu VAT wcześniej otrzymanego z urzędu skarbowego, interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z 1 marca 2024 r., sygn. 0113-KDIPT1-1.4012.25.2024.2.AKA

W odniesieniu do wydatków inwestycyjnych związanych z działalnością wodno-kanalizacyjną gminy, w związku z wykorzystaniem infrastruktury – nowych odcinków sieci kanalizacyjnej oraz modernizowanej oczyszczalni ścieków – do działalności gospodarczej (do czynności opodatkowanych) i poza działalnością gospodarczą (do czynności niepodlegających opodatkowaniu) w sytuacji, gdy przyporządkowanie konkretnych kwot do konkretnego rodzaju działalności nie jest możliwe – przysługuje/będzie przysługiwało gminie prawo do odliczenia podatku naliczonego, jednak nie w pełnej wysokości, lecz na podstawie „sposobu określenia proporcji”,

o którym mowa w art. 86 ust. 2a i nas. ustawy VAT. W konsekwencji, stwierdzenia wymaga, że przysługuje/będzie przysługiwało gminie prawo do odliczenia części podatku naliczonego od wydatków poniesionych na realizację inwestycji, tj. wyłącznie w zakresie, w jakim zakupione towary i usługi są/będą wykorzystywane do wykonywania czynności opodatkowanych. Tym samym, w odniesieniu do wydatków związanych z realizacją ww. inwestycji, przysługuje/będzie przysługiwało gminie na podstawie art. 86 ust. 1 w zw. z art. 86 ust. 2a i nast. ustawy VAT, prawo do odliczenia części podatku naliczonego wynikającego z faktur dokumentujących ww. wydatki, tj. z zastosowaniem proporcji.

Prawo do odliczenia przysługuje/będzie przysługiwało gminie pod warunkiem niewystąpienia przesłanek negatywnych wymienionych w art. 88 ustawy VAT. Przy czym z przepisu tego nie wynika ograniczenie prawa do odliczenia podatku naliczonego z uwagi na sposób finansowania dokonywanych przez podatnika zakupów. Zatem przywołane przepisy dotyczące prawa do odliczenia podatku naliczonego nie uzależniają tego prawa od tego, kto finansuje wydatki. Odliczenie przysługuje więc niezależnie od tego, z jakich źródeł pochodzą środki finansowe. W trakcie realizacji przez gminę ww. inwestycji związanych z działalnością w zakresie zbiorowego zaopatrzenia w wodę i odbioru ścieków, płatność za faktury od wykonawcy robót ze środków otrzymanych z BGK w ramach Rządowego Programu Inwestycji Strategicznych „Polski Ład” w kwocie brutto, nie będzie przesłanką negatywną wymienioną w art. 88 ustawy VAT, która nie daje gminie prawa do odliczenia podatku VAT naliczonego z faktur zakupowych.

Na gruncie ustawy VAT nie zachodzą okoliczności, z których wynikałby obowiązek zwrotu odliczonego i otrzymanego z urzędu skarbowego podatku VAT w związku z realizacją przedmiotowych inwestycji.

Ustalenie podstawy wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne pracowników kierowców międzynarodowych w miesiącu lutym 2022 r., decyzja Oddziału ZUS w Lublinie z 3 kwietnia 2024 r., sygn. DI/200000/43/123/2024

W związku z wejściem w życie przepisów ustawy z 26 stycznia 2022 r. o zmianie usta-

wy o transporcie drogowym, o czasie pracy kierowców oraz niektórych innych ustaw. Od 2 lutego 2022 r. do kierowców wykonujących zadania służbowe w ramach międzynarodowych przewozów drogowych nie ma zastosowania § 2 ust. 1 pkt 15 rozporządzenia MPiPS z 18 grudnia 1998 r. w sprawie szczególnych zasad ustalania podstawy wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe. Powyższe oznacza, że od 2 lutego 2022 r. bezwzględnie wobec kierowców wykonujących zadania służbowe w ramach międzynarodowych przewozów drogowych, pomimo obowiązujących u przedsiębiorcy zapisów regulaminu pracy i regulaminu wynagradzania, należy stosować § 2 ust. 1 pkt 16 rozporządzenia.

Zgodnie z powyższym rozporządzeniem podstawy wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe pracowników nie stanowi część wynagrodzenia pracowników, których przychód jest wyższy niż przeciętne wynagrodzenie, o którym mowa w art. 19 ust. 1 ustawy o czasie pracy kierowców, zatrudnionych za granicą u polskich pracodawców, z wyłączeniem osób wymienionych w art. 18 ust. 12 ustawy o czasie pracy kierowców - w wysokości równoważności diety przysługującej z tytułu podróży służbowych poza granicami kraju, za każdy dzień pobytu, określonej w przepisach w sprawie wysokości oraz warunków ustalania należności przysługujących pracownikowi zatrudnionemu w państwowej lub samorządowej jednostce sfery budżetowej z tytułu podróży służbowej poza granicami kraju. Z zastrzeżeniem, że tak ustalony miesięczny przychód tych osób stanowiący podstawę wymiaru składek nie może być niższy od kwoty przeciętnego wynagrodzenia, o którym mowa w art. 19 ust. 1 ustawy.

PACZUSKI TAUDUL

DORADCY PODATKOWI

PATRYCJA LUTAK
tel. +48 519 898 310
patrycja.lutak@ptpodatki.pl

ANNA PACZUSKA
tel. +48 505 455 593
anna.paczuska@ptpodatki.pl

WARSZAWA

ul. Giełdowa 7/9, 01-211 Warszawa
tel. 22 205 22 00, fax 22 205 22 01
e-mail: biuro@ptpodatki.pl

LUBLIN

ul. Spokojna 2, 20-074 Lublin
tel. 519 407 698, fax 22 205 22 01
e-mail: biuro@ptpodatki.pl

KATOWICE

ul. Podchorążych 1, 40-043 Katowice
tel. 32 704 79 39, fax 22 205 22 01
e-mail: biuro@ptpodatki.pl

WROCŁAW

ul. Wierzbowa 30, 50-056 Wrocław
tel. 519 075 056, fax 22 205 22 01
e-mail: biuro@ptpodatki.pl

